

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1060/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Szk.1930/2025/7 számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Szk.1930/2025/7 számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Álláspontja szerint a támadott végzés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló alapügy a következő.
- [3] 2.1. Az indítványozót a kerületi Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság határozatával két rendbeli, a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése [a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 224. § (1) bekezdése] szabálysértés miatt 65 000 forint pénzbírsággal sújtotta.
- [4] 2.2. A határozattal szemben az indítványozó kifogással élt, kérve annak tárgyaláson történő elbírálását. A kifogás alapján eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2025. március 25-én kihirdetett és jogerős 4.Szk.1930/2025/7. számú végzésével a határozatot hatályban tartotta.
- [5] A bíróság által – bizonyítási eljárás alapján – megállapított tényállás szerint az indítványozó 2024. november 25. napján 15 óra 00 perc körüli időben, tolatási manővere során az általa vezetett, bérelt személygépjárművel a forgalomkorlátozó süllyedő oszlopnak két ízben nekiütközött, majd adatai hátrahagyása nélkül távozott

a helyszínről. A balesetben személyi sérülés nem történt, a személygépjárműben és a süllyedő oszlopban anyagi kár keletkezett.

- [6] A bíróság a történeti tényállást az indítványozó (mint eljárás alá vont személy) vallomása, a feljelentés és kamerafelvétel alapján állapította meg. Ehhez képest határozata indokolásában, a bizonyítékok számbavétele kapcsán számot adott arról, hogy – az indítványozó elmondása szerint – az indítványozó a gépjárművel a bal oldalon parkolt s meg akart fordulni. Elindult jobbra, benézett, nem volt még ott az oszlop, a keskeny utcában teherautók parkoltak, ezért manővereznie kellett. Amikor pedig hátramenetben (ipszilonban) megfordult volna, nekitolatott valaminek, amelyről úgy gondolta, hogy padka. Egy távolabbi helyszínen megállt, kiszállt az autóból, körülnézett, nem látott az autón sérülést, csak a bal oldalon egy kis nyomot. Útközben hívták az autókölcsönzőtől, hogy menjen vissza a helyszínre.
- [7] A bíróság indokolása szerint rendőrség azzal érvelt, hogy az indítványozó a helyszínt segítségnyújtás nélkül elhagyta, és veszélyeztette a vagyonbiztonságot.
- [8] Az indítványozó a kamerafelvétel megtekintését követően nem tagadta, hogy nekiment az oszlopnak, de – az ütközés rugalmas hangja miatt – azt hitte, a padkának ütközött. Az indítványozó - saját elmondása szerint - nem ismerte a környéket, nem tudta, hogy az utcában süllyedő oszlop van, azt semmi nem jelezte. Nyilatkozata szerint mindkét visszapillantó tükörbe belenézett, de nem látta az oszlopot, szándékosan nem tolatott volna neki.
- [9] A bíróság az indítványozó védekezését nem fogadta el sem a várakozóhelyről történő kiálláshoz szükséges hátramenet során tanúsított figyelme, sem a baleset helyszínének elhagyása tekintetében előadott indokait illetően.
- [10] Ezért megállapította, hogy az indítványozó megsértette a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (1) bekezdés c) pontjában és az 58. § (3) bekezdésében rögzített szabályt, és ezzel elkövette a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdése szerint minősülő 2 rendbeli közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést.
- [11] A végzés indokolásában rögzített jogi értékelés szerint a Szabs. tv. 116. § (1) bekezdése alapján a bíróság a szabálysértési hatóság határozatát akkor változtathatja meg, ha a kifogásban olyan új tényt állítanak, vagy olyan új bizonyítékra hivatkoznak, amelyet a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismert, illetve ha a szabálysértési hatóság jogszabályt helytelenül alkalmazott. Az indítványozó kifogásában új tényt nem állított, új bizonyítékra nem hivatkozott; a szabálysértési hatóság eljárása során jogszabályt nem sértett. A megalapozott tényállásból okszerű a felelősségre vont következtetés, az elkövetés körülményeire és a maximálisan kiszabható büntetés mértékére tekintettel a szabálysértési hatóság méltányosan határozta meg a pénzbírság összegét. A végzés indokolása szerint a szabálysértési hatóság figyelembe vette a Szabs. tv. 21. §-ban meghatározott büntetéskiszabási szempontokat, a súlyosító és enyhítő körülményeket, a speciális és

generális preventív célokat, a cselekmény tárgyi súlyát és társadalomra veszélyességét, a bűnösségi körülményeket. A bíróság megállapítása szerint a kiszabott szankció a jogszabálynak mindenben megfelel, nem látott lehetőséget annak mérséklésére.

- [12] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyet hiánypótlásra történő felhívást követően kiegészített.
- [13] Az indítvány szerint a bíróság döntését nem támasztja alá bizonyíték, az szubjektív megítélésen alapul. Indokai szerint a bíróság által alkalmazott KRESZ 58. § (3) bekezdése kizárólag járművek közötti balesetekre, nem közterületi vagyonelemekre vonatkozik, így a bíróság bővítette a jogszabályi tényállást.
- [14] Az indítvány szerint a tényállás szubjektív, nem bizonyított elemekre épül, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt, az objektív, bizonyítékokon nyugvó ítélezés követelményét,
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét azon okból állította, hogy a bíróság nem indokolta meg kellően, miért lehet analóg módon alkalmazni a jármű-jármű baleseti szabályokat egy közterületi, nem közlekedésre szánt akadály (mozgó oszlop) esetében.
- [16] Az indítványozó szerint a „látnia kellett volna” típusú megállapítás nem ténymegállapítás, hanem feltételezés, amely nem támasztható alá a rendelkezésre álló kamerafelvétellel, különösen figyelembe véve a jármű típusát, a környezeti viszonyokat és a kanyarodási helyzetet.
- [17] Az indítvány álláspontja szerint a jogállamiság elvével és a normavilágosság követelményével ellentétes, hogy a bíróság „személyes indokolása szerint” „nem lehet mindent szóról szóra leírni a törvénybe”.
- [18] Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes bírósági eljáráshoz való joga amiatt is sérült, mert az eljárás során nem vették figyelembe a helyismeret hiányára, valamint a mozgóoszlopra, mint technikai akadályra történő figyelmeztetés hiányára vonatkozó érvelését. Állítása szerint a mozgó oszlop – bár ezt jogszabály írja elő – nem volt sem burkolati jellel, sem jelzőtáblával előre jelezve. Emiatt az indítványozónak „jóhiszemű közlekedőként” nem állt módjában felismerni a veszélyt. Az indítványozó álláspontja szerint ezen tények figyelmen kívül hagyása a hatósági és bírósági eljárásban olyan mértékű jogsérelemhez vezetett, amely megsérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, különösen annak a követelményét, hogy a bíróság döntése valós és teljes körű tényállásra, valamint a közlekedési szabályozás objektív elemzésére épüljön. Az indítvány szerint a bíróság nem indokolta, hogy miért nem volt releváns a kitáblázás jogszabályi kötelezettsége, és a helyismeret hiányából fakadó jóhiszemű tévedés lehetőségét sem mérlegelte.

- [19] Indítványkiegészítésében az indítványozó hivatkozott arra, hogy a gépjármű típusának sajátos gyorsulása és kialakítása, a manőverezés közbeni holtter, valamint a másik oldalon szabálytalanul parkoló autók miatti csökkent kilátás együttesen olyan fizikai és technikai körülményeket teremtettek, amelyek kizárják a szándékosság vagy akár gondatlanság megalapozott megállapítását. Állítása szerint a bíróság nem értékelte ezeket a körülményeket, hanem feltételezésre alapozta a felelősségét, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás követelményét.
- [20] Az indítvány indokai szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való joga amiatt is sérült, mert a bíróság nem indokolta, hogy miért nem volt releváns a kitáblázás jogszabályi kötelezettsége; nem mérlegelte továbbá a helyismeret hiányából fakadó jóhiszemű tévedés lehetőségét.
- [21] Az indítványozó kérte annak megállapítását, hogy a bíróság végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel nem adott érdemi választ az eljárás szempontjából releváns védekezési érveire (pl. a kitáblázás hiánya, a helyismeret hiánya, az oszlop észlelhetősége), és nem indokolta meg kellő részletességgel, hogy miért mellőzte ezek mérlegelését.
- [22] Továbbra is kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmének megállapítását amiatt, hogy a bíróság nem teljesítette a döntés indokolására irányuló kötelezettséget, így az indítványozó számára nem tette lehetővé a döntés megalapozottságának érdemi felülvizsgálatát. Emiatt az indítványozó szerint a bírósági végzés önkényessé vált, mivel a közlekedői előreláthatóságot és a közúti szabályozás világosságát érintő alkotmányos jelentőségű kérdéseket nem értékelte, és csak formálisan hivatkozott a rendelkezésre álló bizonyítékokra.
- [23] 4. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [24] 4.1. Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontjára alapította alkotmányjogi panaszát, az Abtv. megfelelő rendelkezését azonban nem jelölte meg. Az Alkotmánybíróság az indítványt tartalma szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasznak értékelte és eszerint vizsgálta.
- [25] 4.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.

- [26] 4.3. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, valamint a támadott bírói döntést.
- [27] 4.4. Az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerint az indítványnak megfelelő indokolást kell tartalmaznia abban a vonatkozásban, hogy a bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [28] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot határozza meg; az indítványozó e körben előadott érvei azonban közvetlenül a bíróság eljárását sérelmezték. Az Alkotmánybíróság – az indítvány tartalmára tekintettel – ezeket az érveket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító indítvány körében értékelte, így a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme vonatkozásában az indítvány nem tartalmaz megfelelő indokolást.
- [29] Az indítványozónak a normavilágossággal kapcsolatos érvelése sem tartalmaz megfelelő indokolást. Egyrészt az indítványban megjelenített érvelést („nem lehet mindent szóról szóra leírni a törvénybe”) a bíróság végzése nem tartalmazza, másrészt az indítványozó nem jelöli meg, hogy melyik, Alaptörvényben biztosított jogának a sérelmét állítja.
- [30] 4.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [31] 4.5.1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tényállás megállapítása a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a

bíróságoktól. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [32] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], 3137/2017. (VI. 8.) AB végzés, Indokolás [10]}. A bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [33] 4.5.2. Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül az indítványozó által hivatkozott, indokolt bírói döntéshez fűződő jog, mint alkotmányos előírás kizárólag az eljárási törvényben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására {vö.: 3248/2025. (VII. 30.) AB határozat, Indokolás [38]}, amint erre jelen ügyben a Szabs.tv. 107. § (2) bekezdés alapján sor került.
- [34] A Szabs.tv. 107. § (2) bekezdése alapján a bíróság szabálysértési ügyben végzéssel határoz, amely rendelkező részből és indokolásból áll. Az ügydöntő végzés indokolása – ha a Szabs.tv. törvény másképp nem rendelkezik – tartalmazza a tényállást, a bizonyítékok értékelését, a végzés rendelkezéseinek indokait és megjelöli a végzés alapjául szolgáló jogszabályokat.
- [35] 4.5.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróság vitatott végzése a Szabs.tv.-ben meghatározottak szerint tartalmaz indokolást.
- [36] Ezen túlmenően az indítványozó a bíróság által megállapított tényállást, illetve annak megalapozottságát vitatta. Az indítványozó tehát olyan szakjogi, illetve tényállás-tisztázási kifogásokat terjesztett elő, melyekkel kapcsolatban a bírósági jogértelmezést az Alkotmánybíróság – a 4.5.1. pontban kifejtettek szerint – nem jogosult felülbírálni.
- [37] Mindezek alapján az indítvány nem vet fel kételyt abban a tekintetben, hogy a bírósági eljárás során nem merült felül olyan szempont, amely a bírói döntést

érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet megalapozná. Az indítvány nem fogalmazott meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Mindezekből következően az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ban foglalt feltételnek.

- [38] 5. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 29. §-a és 52. § (1b) bekezdésének e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró